

ת"פ 59632/06/13 - מדינת ישראל נגד ר' ב'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 59632-06-13 מדינת ישראל נ' ב'

לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

17 נובמבר 2015

ת"פ 59744-06-13

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ר' ב'

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אמיר ועו"ד אשכנזי

ב"כ הנאשם עו"ד נגה

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע על סמך הודייתו בעובדות כתב אישום מתוקן מסגרת הסדר טיעון, וצירף שני כתבי אישום נוספים. בשלושת כתבי האישום הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפה חבלנית כלפי בת זוג, איומים, תקיפה סתם כלפי בת זוג, תקיפה סתם, הפרת הוראה חוקית בשני אישומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירות על סעיפים 382(ג), 192, 382(ב), 379, 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ועבירה על סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982.

הסדר הטיעון כלל תיקון של כתב האישום ושליחת הנאשם לשירות מבחן. לא גובשה הסכמה לעונש.

כתב האישום המתוקן מתאר סדרת מעשי אלימות מצד הנאשם כלפי בת זוגו, המתלוננת, וכן מעשי עבירה נקודתיים כלפי בתה של המתלוננת ושותפה לדירה במהלך המחצית הראשונה של שנת 2013.

בחנינת האישומים על ציר הזמן מעלה כי ארוע האלימות הראשון הופנה כלפי השותף של המתלוננת, אותו תקף הנאשם במועד לא ידוע במהלך חודש ינואר 2013 בדירת המתלוננת, בכך שהכה בו בראשו ובגופו עד שזה נפל וראשו נחבט בכיור (אישום חמישי).

כחודש לאחר מכן, תקף הנאשם את המתלוננת בעת שהיו שניהם בדירתה, לאחר ששתה אלכוהול, בכך שהכה בה מכת אגרופ בפניה באופן שגרם לה לחבלה ולסימן כחול בעין שמאל, והוביל לפגיעה בשמיעתה באוזן שמאל (אישום ראשון).

חודשיים מאוחר יותר, בעת שנסעו הנאשם והמתלוננת ביחד עם בתה של המתלוננת ברכב, כאשר הנאשם תחת השפעת אלכוהול, איים הנאשם על המתלוננת ועל בתה בכך שאמר להן: "אל תעצבנו אותי, אל תלמדו אותי". בהמשך ולאחר שירדו מהרכב תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה (אישום רביעי).

לשיא החומרה הגיעו מעשי הנאשם ביום 21.6.13 כשהנאשם תחת השפעת אלכוהול תקף את המתלוננת בדירתה, בכך שהכה בגופה ובפניה באמצעות מקל, וגרם לה לשבר בעצם האף בצד שמאל, המטומה תת עורית פריאטלית קידמית משמאל, חבלה במצח וביד שמאל, שטפי דם ונפיחות הכף היד ושטפי דם בברכיים, ושמלתה הוכתמה בדם (אישום שלישי).

בנוסף, כמפורט בכתב האישום המתוקן בתיק הצירוף 44938-07-13, הפר הנאשם הוראות חוקיות אשר אסרו עליו ליצור קשר עם המתלוננת, להתקרב אליה או ליצור עמה קשר, בכך שבתאריך 17.7.13 בשעת צהריים התקשר אליה מספר רב של פעמים באמצעות טלפון בזק ובאמצעות טלפון נייד שבבעלותו, עד שזו ענתה וביקשה שיניח לה. בתגובה חזר והתקשר הנאשם אל המתלוננת וקילל אותה. בנסיבות אלה בשעת ערב התקשר הנאשם שוב אל המתלוננת ללא הפסקה עד שזו ענתה לו. עוד הורשע הנאשם בשתי הפרות של מעצר הבית.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם במסגרת התיק שבפניי הוגשו ארבעה תסקירים מהימים 13.11.14, 10.3.15, 6.8.15 ולאחרונה מיום 11.11.15. לבית המשפט הוגשו גם שלושה תסקירים מהימים 12.6.14, 4.9.14, 25.12.14 שנערכו על ידי אותה קצינת מבחן במסגרת ההליכים בתיק הצירוף 444938-07-12. הנאשם מלווה תקופה ממושכת ביותר על ידי שירות המבחן והתסקירים מעמיקים ומפורטים.

בתסקירים תואר הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, שעלה לארץ מבריה"מ, תוך התייחסות לרצח אחיו שהוביל אותו, לדבריו, להתדרדרות לסמים והתמכרות לאלכוהול, ולניהול אורח חיים שולי ועברייני. שירות המבחן עמד על העבר הפלילי בקשר לעבירות אלימות, לרבות כלפי בת זוג, הכולל חמש הרשעות מהשנים 2003-2007, בגין ריצה שני עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה ועונש מאסר בעבודות שירות.

שירות המבחן תיאר היכרות עם הנאשם במסגרת ההליכים הקודמים, והעמדתו במבחן בשנת 2003 בעקבות ביצוע

עבירת אלימות. באותה עת הנאשם עבר תהליך טיפולי בן 8 חודשים בקשר להתמכרותו לאלכוהול, ולאחר מכן במהלך שנת הפיקוח נמנע הנאשם מצריכת משקאות אלכוהוליים, אולם עם סיומה הפסיק את הטיפול וחזר לצרוך אלכוהול. בנוסף תואר כי בשנת 2007 נדון הנאשם ל- 15 חודשי מאסר והשתלב בפרויקט גמילה בהיותו במאסר, ולאחר שחרורו מהכלא הצליח לשמור על ניקיונו מסמים ואלכוהול ועל תפקוד חיובי ויציב, ונמנע ממעורבות פלילית במשך חמש שנים. לדבריו, בשנת 2013, על רקע מות אביו, חזר לצרוך סמים ואלכוהול והתחיל לנהל קשר זוגי בעייתי עם המתלוננת שאף היא מכורה לאלכוהול, וביצע את העבירות נושא הליך זה.

שירות המבחן עמד בהרחבה על המהלך הטיפולי במסגרת ההליך הנוכחי, שתחילתו בשלב המעצר בחודש נובמבר 2013, אז הופנה הנאשם לקהילה הטיפולית "אילנות- בית אור אביבה" לשם טיפול בדחפיו האלימים ובקושי שלו לווסתם. שירות המבחן עקב אחרי הטיפול בקהילה, ומסר שגורמי הטיפול מדווחים על תמונת מצב חיובית בעניינו של הנאשם ועל התקדמות משמעותית הכוללת הכרה של הנאשם בדפוסי התנהגותו האלימים ובהתמכרותו, והתמודדות עמם. עוד דיווחו גורמי הטיפול כי הנאשם משתף פעולה בטיפול הפרטני והקבוצתי וכי ניכר שיפור ביכולתו ליצור קשרים חברתיים התורמים לו, ואף קיבל תפקיד של ראש צוות בקהילה, הדורש אחריות ויכולת עבודה בצוות וכי הוא ממלא בהצלחה. לאחר שנה של שהות בקהילה, עבר הנאשם להוסטל המיועד לבוגרי הקהילה, והחל לעבוד כמחסנאי בסופרמרקט בחודש ספטמבר 2014. נמסר כי מעסיקו מעריך אותו כעובד אחראי, חרוץ וחברותי. גורמי הטיפול בהוסטל דיווחו כי הנאשם ממשיך להגיע לשיחות פרטניות על בסיס שבועי וכי הוא משתתף גם בטיפול קבוצתי. דווח כי הנאשם ממשיך להעמיק את מודעותו לדפוסי התנהגותו האלימים ולהתמכרויותו, וכי הוא מפתח כלים להתמודדות עם מצבי משבר. כמו כן הובהר כי הנאשם מוסר בדיקות שתן באופן קבוע המעידות כי הוא נקי מסמים, ואינו צורך אלכוהול.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה אחריות ביחס לעבירות שביצע ותאר את ביצוען כשהוא תחת השפעת אלכוהול וסמים, באופן שהקשה עליו לפעול בצורה שקולה והקצין את יחסו הכפיייתי ואת תחושות הקנאה כלפי המתלוננת. עוד תיאר את הקשר הבעייתי בינו לבין המתלוננת אשר הייתה מכורה לאלכוהול בעצמה, וסיפר על מריבות תכופות ביניהם במהלך השנה בה נמשך הקשר ביניהם, אשר לא אחת גלשו לאלימות הדדית ביניהם.

משיחה שערך שירות המבחן עם המתלוננת בשלבים הראשונים עלה כי הנאשם המשיך להטרידה ולאיים לפגוע בה ובבן זוגה החדש גם לאחר שנעצר במסגרת התיק העיקרי. המתלוננת הביעה חשש מפני האפשרות שהנאשם יפגע בה בעתיד. עם זאת מסרה כי מאז התקופה בה נעצר, למעלה משנה וחצי, לא היה ביניהם כל קשר.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם דפוסי אלימות וכי הוא סובל מבעיית התמכרות לסמים ולאלכוהול, המגבירים בצורה משמעותית את הסיכון הנשקף ממנו. כגורמי סיכוי לשיקום לקח שירות המבחן בחשבון את לקיחת האחריות על ידי הנאשם, הכרתו בחומרת מעשיו והמוטיבציה שיש בו לשינוי אורחות חייו כפי שבאו לידי ביטוי בטיפול בו הוא לוקח חלק והתקדמותו החיובית באפיק זה. שירות המבחן המליץ לאפשר לנאשם להמשיך במהלך השיקומי וקבע כי ריצוי עונש מאסר בפועל עלול לגרום לנסיגה במצבו ולהגביר את הסיכון הנשקף ממנו. על כן הומלץ להעמידו בצו מבחן לתקופה בת 18 חודשים.

בתסקיר המשלים מיום 6.8.15 אשר ניתן אחרי תקופת דחייה ממושכת, נמסר כי הנאשם סיים בהצלחה את שהותו

בהוסטל תוך ששמר בעקביות על כללי המסגרת, מוסר בדיקות שתי נקיות ומתמיד בעבודתו כמחסנאי בסופרמרקט. לפני כשלושה חודשים חזר להתגורר בעיר בת ים ונרשם לטיפול ביחידה העירונית להתמכרויות, במסגרת מוסר בדיקות שתי נקיות באופן קבוע.

שירות המבחן חזר וציין את ההתקדמות המשמעותית שעשה הנאשם, את מידת המחויבות שמגלה לטיפול ואת הבנתו כיום את דפוסיו האלימים, וכן חזר על הערכתו כי הטלת עונש של מאסר בפועל עלולה לקטוע את דרכו הטיפולית של הנאשם ולהוביל לנסיגה במצבו, ובכך להגביר את הסיכון מפני הישנות ביצוע העבירות. על כן חזר שירות המבחן על המלצתו להעמיד את הנאשם בצו מבחן לתקופה בת שנה, במהלכה יימשכו הפיקוח והמעקב אחר התקדמותו של הנאשם בטיפול ויכולתו לשמור על ניקיון מסמים ומאלכוהול.

בתסקיר מיום 11.11.15 חזר שירות המבחן על התרשמותו, תוך שהובהר כי הנאשם משולב בטיפול פרטני במסגרת היחידה העירונית לנפגעי סמים בבת ים ומשתתף בקבוצות NA, וכי בוועדת הערכה שהתקיימה ביום 25.10.15 הייתה הערכת הגורמים המקצועיים שהתקדמות הנאשם מותאמת לשלב הטיפול וקיימת מוטיבציה והכרה בצורך בהמשך טיפול. אשר למתלוננת, משיחה שנערכה לאחרונה עמה נמסר כי המתלוננת אינה חוששת עוד מהנאשם. בתסקיר פורטו גם מאמצי הנאשם להסדרת חובות בהליך פשט"ר והתפקוד התעסוקתי היציב ומשביע הרצון.

שירות המבחן עמד על ההיכרות הממושכת, המחויבות לטיפול, היציבות התעסוקתית, וחזר על ההמלצה להעמיד את הנאשם במבחן לצד של"צ משמעותי כדי לאפשר לו להמשיך בעבודה באופן שגרתי.

ראיות המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה הגיש את הצהרת המתלוננת, אשר תיארה את הפגיעות הפיזיות הקשות שנגרמו לה ואת תחושות הפחד והאימה, פן יפגע הנאשם בה או באנשים הקרובים עליה, המלוות אותה עד היום. בתצהירה הביעה המתלוננת תקווה כי הנאשם יקבל עונש הולם בגין מעשיו. ב"כ המאשימה הציג לביהמ"ש את תמונות החבלות שנגרמו למתלוננת ואת תעודת חדר המיון (ת/1, ת/2).

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמד על חומרת המעשים והנסיבות, תיאר את מסכת האלימות הקשה שביצע הנאשם כלפי המתלוננת ואת החבלות שנגרמו לה, והפנה לתעודות הרפואיות (ת/1, ת/2). בהמשך התייחס להטרדותיו החוזרות של הנאשם את המתלוננת שבוצעו אגב הפרת הוראות שיפוטיות וביקש לראות את ביצוע העבירות בעת שהיה הנאשם תחת השפעת אלכוהול כנסיבה מחמירה העומדת לחובתו. ב"כ המאשימה ציין את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. הוא ביקש לראות בכל אחד מהאישומים שבכתב האישום המתוקן כאירוע נפרד לצורך קביעת מתחם הענישה, וטען למתחם ענישה הנע בין 5-16 חודשי מאסר ביחס לכל אחד מהאישומים הראשון והחמישי, ולמתחם ענישה הנע בין תקופת מאסר קצרה לבין 8 חודשי מאסר ביחס לאישום הרביעי וכן לעבירות שבתיק הצירוף. ביחס לאישום השלישי, טען למתחם ענישה הנע בין שנת מאסר לבין 22 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה התומכת בטיעוניו.

אשר לנאשם עצמו הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי בעבירות רלוונטיות ולהיסטוריה שלו בנקיטת אלימות כלפי בנות זוג. עוד טען בהקשר זה כי עונשים קודמים שהוטלו על הנאשם לא הרתיעו אותו מביצוע עבירות, משחזר לבצע עבירות במהלך תקופות התנאי שהוטלו עליו וכן הפר הוראות חוקיות כדוגמת מעצר בית. ביחס לתסקירי שירות המבחן טען ב"כ המאשימה כי הנאשם מצמצם את חלקו בעבירות משייחס אלימות למתלוננת, וכי לא ביטא אמפתיה כלפי המתלוננת. לשיטתו, הרתמות הנאשם לטיפול בשלב במעצר נעשתה לצורך התחשבות בו ולא מבטאת רצון כן, משניסיון העבר מלמד כי הנאשם זנח את הטיפול עם תום תקופת המבחן בעניינו. בהקשר זה הפנה לדבריו של הנאשם בעת גזירת דינו בת"פ 40377/06, אז גם הביע מוטיבציה לשקם את חייו ולעבור גמילה, וטען כי הדברים נאמרו אז כמו היום, מהפה אל החוץ ללא כוונה אמיתית. הוא עתר להעדיף את אינטרס ההגנה על הציבור מפני האינטרס בדבר שיקומו של הנאשם ולהשית עליו עונש מאסר המצוי ברף העליון של כל אחד מהמתחמים להם טען, שירוצה במצטבר. לצד זאת ביקש להטיל עליו עונש אסר על תנאי משמעותי, קנס ופיצוי נכבד למתלוננת.

ב"כ הנאשם ציין את התיקונים המשמעותיים שבוצעו בכתב האישום, וטען כי הפרות ההוראות החוקיות המיוחסות לנאשם הן טכניות. את הנאשם עצמו תיאר כבעל נסיבות חיים מורכבות אשר התמכר לשימוש בסמים ואלכוהול על רקע משברים שחווה. הסנגור תיאר את הצלחתו הכבירה של הנאשם בהליך הטיפול בו הוא לוקח חלק מזה שנתיים הבא לידי ביטוי בין היתר בהבעת האמון כלפיו מצד גורמי הטיפול בקהילה עם מינויו לתפקיד "ראש צוות", והציג בהקשר זה אישור מהקהילה הטיפולית "בית אור חביבה" בה שהה, מכתב מההוסטל בו התגורר עד לעת האחרונה המתאר את התהליך הארוך שעבר ואת התמודדותו המשמעותית (נ/1, נ/2), ותלושי שכר המלמדים כי הנאשם עובד ומנסה ליצור מסגרת יציבה בחייו (נ/3). הסנגור ציין כי אין לחובת הנאשם תיקים פתוחים, ובהמשך טען כי הוא נוטל אחריות מלאה על מעשיו ומכיר בנזק שגרם למתלוננת, וניתק עמה כל קשר. הסנגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסטות ממתחם הענישה לצורך שיקום הנאשם אשר טרם הסתיים. על כן ביקש להטיל עליו צו מבחן לתקופה משמעותית בת 18 חודשים בהתאם להמלצת התסקיר, לצד של"צ נכבד ולצד קנס כספי ופיצוי למתלוננת בהתאם למצבו הכלכלי המורכב.

הנאשם התייחס לתהליך השיקום שעובר, הוא ציין כי סיים בימים אלה את השהות בהוסטל וכי גורמי הטיפול הגיעו למסקנה שהוא יכול לחזור ולהשתלב בחברה. הוא לקח אחריות על מעשיו וביטא חרטה ומודעות לנזקים להם גרם למתלוננת. הוא הביע הערכה והכרת תודה לגורמי הטיפול וביטא את רצונו להמשיך בדרך בה השיקום.

דין והכרעה

מעשים של אלימות במערכת יחסים בין בני זוג ובמיוחד מעשים החוזרים על עצמם, הם חמורים ביותר וראויים לגינוי והוקעה. בשל מאפייניהם המיוחדים והחומרה היתרה הטבועה בהם קבע המחוקק כפל ענישה למעשים אלה.

במעשי האלימות, האיומים וההטרדה כלפי בת הזוג פוגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על שלומה, גופה, בריאותה הפיזית והנפשית, בטחונה, כבודה, פרטיותה ושלמות נפשה של בת הזוג המתלוננת, בתוך מערכת היחסים הזוגית, שאמורה להיות מאופיינת בקרבה, אמון, הגנה ובטחון ומאופיינת בקושי להתלונן ולהתנגד למעשים התוקפניים.

מדיניות הענישה לעבירות שביצע הנאשם היא ממשית ומוחשית, כוללת לרוב עונשי מאסר בפועל ממש, זולת במקרי

שיקום משמעותיים.

אשר למעשי אלימות כלפי אחרים בהקשר של יחסי הזוג, גם אלה מעשים של פגיעה בבטחון ובגוף, וראויים לענישה. לעניין עבירות שיש בהן הטרדה של המתלוננת בקשר לאותם יחסים זוגיים, עבירות אלה פוגעות בשלוות הנפש ובתחושת הבטחון והזכות לפרטיות, וככל שהן מבוצעות תוך הפרת צווים שיפוטניים הן פוגעות גם בחובה לציית להליכי ביהמ"ש.

הצדדים הפנו את ביהמ"ש לפסיקה הנוגעת למעשי אלימות במשפחה ולשיקולי שיקום. מבין פסקי הדין אני מפנה לאלה שנקבעו בהם מתחמי ענישה והתעוררו היבטי שיקום.

מבין פסקי הדין שהגיש ב"כ המאשימה אני מפנה לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 3116/15 **ביסה נ' מדינת ישראל** - נקבעו מתחמי ענישה של 10 - 24 חודשי מאסר ועוד מתחמים דומים לנאשם שהכה את המתלוננת, אשתו, וגרם לה לחבלות קשות. בית המשפט אישר את מתחמי הענישה, אם כי הקל בעונש מ - 24 חודשי מאסר ל - 18 חודשים, נוכח תחילתו של הליך טיפולי. בית המשפט העליון דחה כאמור את הרע"פ וקבע כי שיקול השיקום אינו בלעדי.

עפ"ג 27787-04-12 **מדינת ישראל נ' שוקרון** - התקבל ערעור המדינה על קולת עונש בן 6 חודשי ע"ש, לנאשם אשר גרם למתלוננת חבלות חמורות, והטריד אותה טלפונית. ערכאת הערעור התרשמה כי אין הליכי שיקום של ממש והעונש הוחמר לשמונה חודשי מאסר בפועל תוך אמירה כי לא מוצה עמו הדין.

ת"פ 1861-07-11 **מדינת ישראל נ' חנשווילי** - הנאשם תקף את אשתו וגרם לה לחבלות, לצד עבירת איומים. נקבע מתחם של 8-30 חודשי מאסר. נגזרו 14 חודשי מאסר. לא היו שיקולי שיקום.

ההגנה הפנתה לפסיקה שלהלן:

ע"פ 8394-12-13 **מדינת ישראל נ' שעייב** - הנאשם ביצע עבירות אלימות במשפחה כלפי אשתו ובנותיו באופן שגרם חבלות לבתו הקטינה. התא המשפחתי המשיך להתקיים בעת ההליכים. ביהמ"ש קבע כי מתחם הענישה כולל בחלקו התחתון עונש מאסר בפועל, אך סטה מהמתחם נוכח שיקולי שיקום וגזר של"צ וצו מבחן. בית המשפט המחוזי מצא כי מדובר במקרה חריג בעל נסיבות מיוחדות לאור השיקום המשמעותי שעבר הנאשם, והתערב בכך שהוסיף מאסר על תנאי.

ת"פ 33777-02-13 **מדינת ישראל נ' נקש** - תקיפה חבלנית של בת זוג, תקיפת בת זוג, איומים. נקבעו מתחמי ענישה של 4 - 18 חודשי מאסר לכל ארוע שגרם חבלה ממש. בית המשפט סטה משיקולי שיקום וגזר מאסר על תנאי, של"צ ומבחן.

בנוסף, אני מפנה לפסיקה המשקפת את המתח שבין מתחמי הענישה למעשי אלימות במשפחה לבין השפעתם של הליכי שיקום:

ע"פ 8720/14 ד.ו. נ' **מדינת ישראל** - הנאשם תקף את רעייתו וכן דקר באמצעות סכין מטבח את שכנו באזור חזהו וגרם לו קרע במעי הדק, לאחר שהגיע לביתו ומצא במקום את שכנו כשהוא מתחבא, ביחד עם אשתו. בעת ההליך הנאשם והמתלוננת בהליכי גירושין. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 16 ל- 30 חודשי מאסר, סטה ממתחם הענישה נוכח שיקולי שיקום וגזר 14 חודשי מאסר. בית המשפט העליון הפחית את העונש לשמונה חודשי מאסר נוכח הליך שיקומי הראוי להערכה.

ת"פ 36180-01-11 **מדינת ישראל נ' פלוני**- הנאשם ביצע סדרת מעשי אלימות הכוללים גרימת חבלה כלפי אשתו, חלקם בנוכחות ילדיהם. נקבע מתחם הנע בין שנת מאסר לבין שלוש שנות מאסר. הנאשם הודה והביע חרטה, ללא עבר פלילי, ניסיון לשקם את התא המשפחתי, עבר טיפול אינטנסיבי במשך 11 חודשים ובעל סיכויי שיקום גבוהים בהמשך. בית המשפט לא אימץ את המלצת שירות המבחן לעונש של"צ אולם סטה ממתחם הענישה כך שנגזרו על הנאשם 6 חודשי ע"ש לצד צו מבחן למשך 18 חודשים.

אשר למעשים שלפניי, מקובלת עליי עמדת המאשימה כי יש לקבוע לכל מעשה מתחם ענישה נפרד, שכן המעשים בוצעו בפרקי זמן שונים, כלפי גורמים שונים. עם זאת נוכח העובדה שמדובר במעשים שנעשו כולם על רקע מערכת היחסים הזוגית בין הנאשם למתלוננת אגזור עונש כולל.

אשר למעשה הראשון בזמן (אישום חמישי), אשר הופנה כלפי שותפה של המתלוננת בדירת מגוריה, מדובר בארוע אימפולסיבי בו הגיע הנאשם לדירת המתלוננת, שם התגורר המתלונן, והכה במתלונן בגופו ובראשו, המתלונן נפל וראשו נחבט בכיור. מדובר בארוע אימפולסיבי, קצר, במסגרתו נפל המתלונן קורבן למערכת היחסים המורכבת בין הנאשם למתלוננת, הוכה בין היתר באיבר רגיש - ראשו, ומעוצמת המכות נפל וראשו נחבט. פוטנציאל הנזק והפגיעה אינו מבוטל ואך במזל לא נגרמה למתלונן חבלה. דרגת הפגיעה היא ברמה בינונית ואף יותר.

מתחם עונש לעבירת התקיפה שביצע נאשם כלפי המתלונן נע בין תקופת מאסר קצרה מאד הניתנת לריצוי בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר.

אשר למעשה השני (אישום ראשון), המעשה הופנה כלפי המתלוננת על רקע צריכת אלכוהול, כשהנאשם מכיר את דפוסי האלימות שלו בזמן צריכת אלכוהול. גם במקרה זה אין מדובר במעשה מתוכנן, אלא בהתפרצות אימפולסיבית, כשהמעשים מופנים אל המתלוננת בדירתה שלה, מעוזה מבצרה, והתקיפה מתבטאת במכת אגרוף לפנים, הגורמת לחבלה בעין שמאל ולפגיעה בשמיעה. הגם שמדובר במכה אחת, פוטנציאל הנזק והנזק בפועל ממשיים ודרגת האלימות היא בינונית ומעלה.

מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר הניתנת לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר.

אשר למעשה השלישי (אישום רביעי), בארוע זה נכחו המתלוננת ובתה במהלך נסיעה ברכב. הנאשם ששתה אלכוהול, הפנה אל השתיים אמירה מאיימת בדרגת חומרה נמוכה מאד, שיש בה כדי איום בגלל מכלול הנסיבות והרקע הקודם. בעת שהשלושה עצרו דחף הנאשם את המתלוננת וגם בהקשר זה מעשה האלימות אינו בדרגה גבוהה. מעשי הנאשם גם במקרה זה לא היו מתוכננים והושפעו מצריכת האלכוהול.

מתחם העונש ההולם לעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים כלפי המתלוננת ובתה נע בין עונש מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר.

אשר למעשה האחרון (אישום שלישי), הנאשם שהה בדירת המתלוננת, הוא היה שתוי, נטל מקל והכה בגופה ובפניה. מדובר בשימוש בחפץ שפוטנציאל הפגיעה שלו הוא משמעותי, ואכן נגרמו למתלוננת נזקים פיזיים ממשיים באברי גוף שונים, לרבות שבר באף ודימום (ת/1, ת/2). האלימות, תוך שימוש בחפץ, ותוך גרימת נזק משמעותי, היא בדרגת פגיעה גבוהה. כפי שהובא בהצהרת נפגעת העבירה, במעשיו גרם הנאשם למתלוננת פגיעות נפשיות מעבר לפגיעות הפיזיות.

מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר לבין 20 חודשי מאסר.

לענין עבירת ההטרדה שנעברה באמצעות הטלפון תוך הפרת הוראה חוקית, מדובר במי שזלזל בהוראה חוקית, פגע בפרטיות המתלוננת והטריד אותה כנגד רצונה, כשחומרת המעשים משמעותית יותר עקב התנהגותו האלימה של הנאשם בעבר וחששה של המתלוננת מפניו.

מתחם העונש לעבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק אשר בוצעה כלפי המתלוננת תוך הפרת הוראה חוקית נע בין מאסר על תנאי לצד של"צ או תקופת מאסר קצרה מאד הניתנת לריצוי בעבודות שירות לבין 7 חודשי מאסר.

הפרות מעצר הבית עומדות בפני עצמן ומהוות זלזול בצו שיפוטי ללא קשר למתלוננת.

מתחם העונש לעבירות של הפרת הוראה חוקית נע בין מאסר על תנאי לבין תקופת מאסר קצרה לריצוי בעבודות שירות.

לצד אלה יש מקום לפיצוי משמעותי למתלוננת, שבא לשקף את ההכרה בסבל הפיזי והנפשי שהיו מנת חלקה ונועד להשיב בדיעבד מעט מכבודה.

סטייה ממתחם הענישה

מעשי האלימות של הנאשם הם מעשים חמורים. כידוע, כשמדובר בעבירות בעלות חומרה יתרה, והעבירות שלפניי במכלול המעשים הן כאלה, ניתן לסטות ממתחם הענישה רק בהתקיים נסיבות מיוחדות, לאחר שביהמ"ש משתכנע כי

נסיבות אלה גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם, ומפרט את טעמיו.

בבוחני אם מוצדקת סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום, לקחתי בחשבון את עברו הפלילי הרלבנטי של הנאשם, הגם שמדובר בעבר ישן כשהעבירה האחרונה היא משנת 2007. בחנתי גם את טענת המאשימה כי שני מהלכי שיקום בעבר נקטעו והופסקו עם סיומם של אמצעי ההרתעה כגון צו מבחן ושחרור מהכלא. בניגוד למאשימה לאחר שבחנתי את התסקירים המפורטים ואת יתר האסמכתאות שהוצגו, לא התרשמתי כי במקרה זה הליכי השיקום נועדו לצורך הקלה בענישה, וגם אם בתחילתם לא ניתן לשלול שהיו מונעים ממניעים חיצוניים, הרי שבסופו של דבר עובר הנאשם תהליך משמעותי מאד, ממושך מאד, מקיף ומעמיק, שדרש ממנו התמודדות עם כל קשייו בהיבטי האלימות ובהיבטי ההתמכרות, תוך ששהה במערכת מחייבת של קהילה ובהמשך הוסטל במשך למעלה משנה וחצי, כאשר עם סיומם ממשיך לקחת חלק בטיפול במסגרות שונות, שומר על יציבות תעסוקתית ומתפקד באופן מעורר הערכה. בהקשר זה ראויים לציון תפקידו כראש צוות בקהילה אותו מילא במסירות, העובדה שמאז השתלבותו בטיפול לא ביצע עבירות, המוטיבציה שמביע לחולל שינוי באורחות חייו והכרתו העמוקה בבעייתיות שבהתנהגותו, וכן מאמציו לשמור על מערכת תעסוקתית יציבה בחייו, שנושאים פרי מזה חודשים ארוכים. שירות המבחן מלווה את הנאשם תקופה של כשנתיים ומדובר בתקופה יוצאת דופן במשכה, שיכולה ללמד על מאמצי השיקום ואופיו והיקפו של השיקום והשינוי העמוק והמקיף שחולל בהתנהלותו. התנהלות מעין זו מצד הנאשם ראויה להכרה מצד החברה ותמיכה בו, כדי לאפשר לו לעלות על דרך הישר ולהתמיד בה, להימנע מדפוס התנהגות אלימים ולהשתלב בחברה כאזרח מתפקד ותורם. על כן אני רואה חשיבות במתן אפשרות לנאשם להמשיך את הליך שיקומו שנמצא בעיצומו ולא להטיל עליו עונש מאסר בכלא שעלול לגרום לקטיעתו ולהביא להתדרדרותו.

מאמצי השיקום והליכי השיקום מצדיקים ענישה בסטייה לא מבוטלת ממתחמי הענישה. עם זאת, לאור חומרת המעשים ועקרון ההלימה, כמו גם עברו הרלבנטי, והעובדה שהענישה לא נועדה לשיקום תא משפחתי מתפקד, שאז נכנסים שיקולי שיקום נוספים ומוגברים, אינני סבורה כי יש הצדקה לסטייה משמעותית כל כך עד כדי הסתפקות במבחן, של"צ ומאסר מותנה בלבד, ונדרש להשקפת גם עונש מאסר מוחשי הניתן לריצוי בעבודות שירות לצד יתר מרכיבי הענישה.

הענישה הקונקרטית

בנוסף לשיקולי השיקום, יש חשיבות לנסיבות שלהן:

ראשית הנאשם הודה במיוחס לו ובכך חסך זמן שיפוטי וכן חסך את העדת המתלוננת, ובכך חשיבות של ממש, שכן ברור כי שחזור המעשים היה מסב למתלוננת סבל. התרשמתי כי חרטתו כנה וכי הוא מצר על התנהגותו ועל הנזקים להם גרם.

שנית, לנאשם 5 הרשעות קודמות, חלקן בעבירות אלימות והמאחרות בהן משנת 2007. הנאשם ריצה בעבר עונשי מאסר, לרבות עונש ממושך.

שלישית, מאז ביצוע העבירות חלפו כשנתיים וחצי במהלכן לא ביצע הנאשם עבירות. עם זאת, בנסיבות העניין התרשמתי

כי יש חשיבות בענישה שתרתיע את הנאשם מחזרה על המעשים.

רביעית, אני לוקחת בחשבון את הנסיבות האישיות, המשפחתיות שפורטו בתסקיר ובטיעוני ההגנה.

חמישית, מטיעוני ההגנה לעונש עולה כי מצבו הכלכלי של הנאשם אינו פשוט, משחזר למעגל התעסוקה בעת האחרונה במסגרת שיקומו.

שישית, מתסקיר שירות המבחן העדכני עולה כי אין למתלוננת כל קשר עם הנאשם מאז האירועים וכי היא אינה חוששת מפניו.

סוף דבר, אני סבורה כי שקלול כל המעשים וכל הנתונים מצדיק הטלת עונש כולל על הנאשם, וכן סטייה מהמתחם כך שתקופת המאסר שתוטל עליו תהיה כזו הניתנת לריצוי בדרך של עבודות שירות והוא ימשיך לצעוד באפיק השיקומי. זאת לצד צו מבחן לתקופה ממושכת בתנאים של המשך בהליך הטיפול בהתאם לדרישת שירות המבחן, מאסר על תנאי מרתיע, ופיצוי לטובת המתלוננת הנועד לבטא הכרה בפגיעה בה הן במישור הפיזי והן במישור הנפשי. לעניין הקנס, בשל הקושי הכלכלי, אטיל על הנאשם התחייבות להימנע מעבירה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות בבית אבות משען חולון.

הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 4.1.2016 שעה 08:00 לתחילת ריצוי עונשו.

הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

2. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות לרבות איומים.

3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות אלימות לרבות איומים. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 30 ימים.

4. פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪, אשר ישולם ב-5 תשלומים חודשיים ושווים ורציפים, שהראשון בהם ביום 1.1.16. לא ישולם תשלום תעמוד יתרת החיוב לפירעון.

פרטי המתלונן נמסרו על-ידי המאשימה.

5. בהסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 15 חודשים. מובהר לנאשם, כי אם לא ימלא אחרי תנאי הצו, מוסמך בית-המשפט לחזור ולגזור את דינו.

6. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות/לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ה' כסלו תשע"ו, 17/11/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מעכבת את ביצועו של מרכיב המאסר בדרך של עבודות שירות, וזאת עד ליום 31.12.2015 לצורך הגשת ערעור.

ניתנה והודעה היום ה' כסלו תשע"ו, 17/11/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת